BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

24. évfolyam 1. szám

2020. április - Húsvét

Övé a dicsőség!

Krisztus mondja: Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.

Jel 1,18

A fent olvasott húsvéti vezérige kapcsán talán legtöbbünknek nem egy óegyházi vagy görögkeleti Krisztus-ikon jut eszébe, de én vállalom, hogy az én lelki szemeim előtt egy ilyen gyönyörű ikon idéződik fel, mikor olvasom vagy hallom ezt az igét.

Az Ortodox Egyház mindig is nagyon szerette és szereti a győzedelmes, mindenható Krisztust, vagyis a Krisztus Pantokratort ábrázoló ikonokat. Ezeken az ikonokon azt látjuk, hogy Krisztus méltóságteljesen trónol, rendszerint a világot jelentő kék gömb tetején, s egyik kezében a nyitott evangélimot látjuk, másik keze pedig a magasba emeli igazságosztó ujjait.

Úgy érzem, hogy ezek a lebilincselő alkotások méltó ábrázolásai a húsvéti örömhírnek! Az élet fejedelme, vagyis a valódi Élet meghalt értünk a kereszten! Az Áldás átokká lett! Érezzük-e ezt a kimondhatatlan feszültséget? Krisztus győzött az ördög, pokol, halál fölött, az ősi kígyó fejét a keresztfán zúzta szét, harmadnap pedig feltámadt megigazulásunkra! Az Ő győzelméről szól, énekel a világmindenség! Ő Úr élet és halál, minden ítélet fölött! Ugyan mi a múló időben élünk, de Krisztus örök, s így az Ő megváltói műve és mindenható győzelme is örök! Ő szeretne győzelmet aratni a mi személyes életünkben is, adjunk hát neki méltó helyet az életünkben, legyen Ő az abszolút, az első és mindenek feletti a mi életünkben is, hiszen életünk trónja egyedül Őt illeti! Krisztus győz, Krisztus ítél, Krisztus uralkodik, és mindemellett szeret, nagyon, mélyen és igazán szeret! Még nem késő meghallani, és engedelmeskedni a hívásának, még tart a kegyelmi idő! Szerető Urunk adjon erőt ahhoz, hogy bele tudjunk kapaszkodni segítségnyújtó kezeibe, s vegyük csak szemügyre azokat a kezeket, értünk szerzett sebek találhatóak rajta! Ezek azok a kezek, amelyek lerázták rólunk a pokol és halál kötelékeit! Ámen.

Gömbös Tamás

Presbiteri csendes hétvége

Vastag, ódon falak, csend, titokzatosság, zsolozsma… De ne szaladjunk ennyire előre.

Gyülekezetünk presbitériuma – lelkészeink vezetésével – január 10–12. között Szécsényben tartotta az idei csendes hétvégéjét. A helyszín a szécsényi ferences kolostor volt.

Az esti zsolozsmára épp idejében érkeztünk. A zsolozsmáskönyvben nem volt könnyű követni a számunkra szokatlan énekrendet, de Lóránd testvér (róla később is lesz még szó) készségesen tanítgatott minket az énekeskönyv használatára. Végül is jól sikerült, és sajátságos élmény volt együtt „zsolozsmázni" a szerzetes testvérekkel.

Vacsora, majd a szobák szétosztása következett. De itt álljunk meg egy szóra. Mi, idősebbek egyágyas szobákat kaptunk. Én a végére maradtam, Pali csak ennyit mondott, hogy András, ez maradt neked. Hát ami maradt, az egy 5x5 m alapterületű sarokszoba, magas dongaboltozatos mennyezettel, a boltívek közötti mezőkben barokk mennyezetfreskókkal, a kolostor legszebb vendégszobája volt. Úgyhogy zarándokjárás indult meg a szobámba, mindenki látni akarta.

Aztán következett az esti program: kötetlen együttlét, baráti beszélgetések, az otthonról hozott sütik-itókák fogyasztása mellett.

Szórakoztatásunkról Mészáros Gabi gondoskodott: vetítettképes vetélkedőjén kiderült, hogy sok mindent nem ismerünk fel, ami mellett pedig gyakran elmegyünk és látva-látunk. Na de ha egy erősen kinagyított képen látjuk azt a részletet, tágabb környezetéből kiszakítva, akkor bizony ez előfordulhat. Itt most a templomunk belső és külső részleteiről készített, erősen kinagyított vagy speciális nézőpontból felvett képekkel tette Gabi próbára a megfigyelőképességünket.

Másnap, szombat reggel: reggeli a kolostor ebédlőjében, a refektóriumban, ahol a falakat 18. századból származó barokk faburkolat borította, és ahol láthatatlan kezek gazdag és választékos étkeket varázsoltak elénk. Minden étkezésünk itt volt, ebben a 160 m^2-es teremben, ahol szokatlan, de felemelő érzés volt együtt elmondani az asztali áldást. Ahol szinte érezni lehetett Jézus jelenlétét és áldását, akit imánkban asztalunkhoz hívtunk.

Keczkó Pali reggeli áhítata után Szilvi és Zsuzsa gyülekezeti liturgikus kérdésekről tartott előadást, amelyet interaktív megbeszélés és vetélkedő követett. Ennek során 3 csoportban kellett a megadott kérdéssorokra válaszolnunk. A vasárnapi istentisztelet liturgikus rendje volt például az egyik feladat. 34 darab cédula tartalmazta az istentisztelet egyes történéseit (persze összekeverve: pld. hitvallás, bevonulás, szószéki szolgálat, gyónás, úrvacsora, kivonulás, feloldozás, áldás stb.), amelyeket a csapatoknak sorrendbe kellett rendezniük. Egy másik feladványban a megadott bibliai idézeteket kellett egyházi ünnepekhez kapcsolni.

Végezetül az áldásról kellett felírnunk gondolatainkat egy papírlapra. Páran fel is olvasták, énrám nem került sor, de este Szilvinek azért elmondtam, mire is gondoltam. Gyerekkoromban, este elalvás előtt Édesanyám (ő katolikus volt) mindig odajött, és egy keresztet rajzolt a homlokomra:

„Jó éjszakát, Andráskám!” Ez is egyfajta áldás volt, és most már tudom, hogy ezek voltak életem legszebb áldásai.

Ebéd után aztán kirándulni indultunk Hollókőre, Nógrád megyének ez a kis gyöngyszeme, amely szerepel az UNESCO világörökség listáján is, és ahol az ófaluban szinte minden ház műemlék. Forralt bort is ittunk, és a pici kis templomba is betértünk. Itt önjelölt idegenvezetőnk, egy idős asszony mesélt a faluról és templomukról, végül úgy köszönt el, hogy „ne hágyjuk e’ áz Istent, mer’ ákkó’ Ő is e’hágy münket”. Vegyes érzelmekkel vettünk búcsút, de aztán este vacsora után Szilvi ki is mondta, amit mindnyájan furcsállottunk (csak ezt ott a néninek nem akartuk megmondani), nevezetesen, hogy Isten nem hagy el minket semmilyen körülmények között sem.

A kirándulás után megtartottuk „kihelyezett” presbiteri ülésünket, amelynek fő témája a szokásos napirendi pontok mellett a testvérgyülekezeti kapcsolatok hogyantovábbja volt. Változnak az idők, és változnak a testvérgyülekezeti kapcsolatok is, nem feltétlenül pozitív irányban. Fontos volna azon testvérek felkutatása és bevonása, akik beszélnek németül vagy angolul, és van affinitásuk a német vagy akár a finn testvérekkel való kapcsolattartáshoz. Ez kezdetben lehetne egy sűrűbb levélváltás, ahol beszámolunk egymás gyülekezeteinek életéről, eseményeiről. A végcél pedig közös programok szervezése volna. Felül kell vizsgálnunk a magyarországi testvérgyülekezeti kapcsolatainkat is, és ha kell (és úgy tűnik, hogy kell), akkor változtatni vagy módosítani rajta.

Este, vacsora után részt vettünk még egy zsolozsma éneklésen, ahol a tanultak alapján már sokkal bátrabban énekeltünk együtt a szerzetes testvérekkel.

Ezt követően Lóránd testvér (Portik Lukács Lóránd ferences szerzetes) tartott előadást a ferences rendről, a szécsényi kolostorról és templomegyüttesről, valamint saját magáról. A karizmatikus fiatalembert 2015-ben szentelték pappá, és ezt követően Szé-

csénybe helyezték, ahol jelenleg házfőnök.

A ferences rend egy római katolikus szerzetesrend, amelyet Assisi Szent Ferenc alapított 1209-ben. Neve latinul: O.F.M. Ordo Fratrum Minorum (Kisebb testvérek rendje). Mottójuk: Pax et bonum (Béke és jóság).

A rendnek Magyarországon jelenleg 14 kolostora van, és összesen mintegy 110 rendtagot számlálnak.

A szécsényi kolostor és templom építésére XXII. János pápa 1332. évi engedélye alapján, Szécsényi Tamás, erdélyi vajda adományaként került sor. A templomot 1334-ben szentelték fel. Mai formáját az évszázadok alatt végrehajtott bővítések során nyerte el. A templomhoz kapcsolódik a négy épületszárnyból álló, belsőudvaros, emeletes kolostorépület, amelynek földszintjén beüvegezett árkádsor húzódik. Helyiségei keresztboltozatosak. Figyelemre méltó helyiségei a refektórium és a káptalanterem.

Kérdésünkre Lóránd testvér a kordán lévő három csomó jelentését is elmagyarázta. A korda (övként használatos fehér kötél) lelógó szárán lévő három csomó a szerzetesek hármas fogadalmát jelképezi: szegénység, tisztaság, engedelmesség.

Lóránd testvértől elköszönve ismét egy kedves esti együttlétre került sor, ahol Szilviék gondoskodtak a harapnivalóról és az innivalóról.

Nagy sikere volt az IMAGINE nevű társasjátéknak, amely ellenállhatatlanul vonzotta a játékosokat (10-12-en is játszottunk egyszerre), akik egymásra licitálva próbálták kitalálni a kirakosgatott képek alapján a szóban forgó feladványt.

Másnap, vasárnap reggeli után Keczkó Pali elköszönt a társaságtól: Hegyvidékre szólította az istentiszteleti szolgálat. Minekünk, akik maradtunk, ritka és egyedülálló élményben volt részünk, mert a kolostor patinás, gótikus káptalantermében tarthattuk meg az istentiszteletünket, amelyen Keczkó Szilvia hirdette Isten igéjét.

Istentisztelet után már a búcsú percei következtek, arra vonatkozó fogadkozásokkal, hogy jövőre is itt tartjuk majd ezt az alkalmat.

Köszönettel tartozunk Keczkó Palinak, Keczkó Szilvinek és Ecsedi Zsuzsának a szervezésért és a gazdagon összeállított programért. De köszönet illeti a presbitereket is, hogy szinte teljes létszámban részt vettek ezen a töltekezésre kiválóan alkalmas helyszínen megtartott, valóban „csendes” presbiteri hétvégén.

Osztoics András Kalevó

Beszámoló a Budai Evangélikus Egyházmegye konfirmandus hétvégéjéről

Március első hétvégéjét Piliscsabán töltöttük hét budai gyülekezet 70 konfirmandusával. A gyerekekkel tíz lelkész volt jelen, így hát megtöltöttük a templomot, az ebédlőt, és a fiatalok nevetésétől, énekétől volt hangos a Béthel minden háza és az udvara.

Péntek délután esőben érkeztünk, vasárnap reggel hideg napsütésben indultunk haza gyülekezeteinkbe; a kettő között pedig volt egy változékony szombatunk: enyhe, napos délelőtt, szeles délután, hideg, borús-hószállingózós este. A hangulat azonban nem volt változékony: nagyon jól éreztük magunkat, nagyon áldott perceket, órákat töltöttük együtt.

A feladatokból mindenki kivette a részét. Jakab Béla összegyűjtötte a jelentkezéseket, szervezte a hivatalos részeit hétvégénknek.

A nyitó estén Keczkó Pál és Gömbös Tamás vezetett egy vidám, mindenkit megmozdító ismerkedős játékot, majd Horváth-Hegyi Olivér áhítata csendesítette el a sereget, a kenyérre (kenyírre) s annak jelentőségére figyeltünk az Egyiptomból való szabadulás

története alapján. Az este fénypontja kétségtelenül a Lift! zenekar felemelő (lélekemelő) koncertje volt. A gyerekek örömmel és lelkesen tanulták a dalokat és énekelték együtt Bence Áronnal és az együttessel.

A vidám és tartalmas este után nehezen csendesedett el a ház. Mi is soká beszélgettünk testvéri közösségben pogácsa és bor mellett.

Szombat reggel Barcsik Zoltán fűzte tovább a hétvége üzenetét az áhítatban. Isten erőt ad, felkészít az útra, a feladatokra! Illés lángosa és friss vize volt előttünk, és így meneteltünk tovább. Délelőtt mindenki saját konfirmandus csoportjában gondolta át a reggel hallottakat, vagy épp a soron következő konfirmációs anyagot vette át a gyerekekkel. Gáncs Tamás és Molnár Lilla Kelenföldről a legnagyobb csapatot hozták közénk, de ezt nem irigységgel, hanem igazi osztozó örömmel néztük.

Ebéd után pihentünk egy picit, majd Kézdy Péter vezetésével másfél órás sétát tettünk Piliscsaba legmeredekebb utcácskáin. Kellemesen elfáradtunk, készítettünk egy csoportképet majd négy csoportra oszlottunk. Bélával cipócskákat sütöttek a gyerekek, amibe igét is rejtettek a dolgos kezek, Péter Zoltánnal fociztak a srácok, Olivérrel pólót írtak/rajzoltak, velem pedig egy nagy sereg társasozott, alig győztem magyarázni a szabályokat.

Vacsora után a záró áhítat következett. Péter egy különleges festmény alapján – melyen öt bibliai kenyér-történet jelent meg – nagyszerűen fűzte tovább a hétvége gondolatmenetét az úrvacsora irányába. Nagyon jó volt látni, hogy a gyerekek mindhárom áhítat idejére el tudtak csendesedni, figyeltek, és a beszélgetésből kiderült, el is hozták szívükben az ott hallottakat.

A nap végén vegyes csapatokat alakítottunk ki, és vidám vetélkedő következett, három témában: mit tudtak meg a gyerekek Piliscsabáról, a Béthel otthonról, aztán bibliaismereti kérdések következtek, majd arcképfelismerés. A hét csapatnak egyaránt járó nagy zacskó jutalom-gumicukorral nem lehetett mellőlni.

A hétvégén sokat énekeltünk. Pali és a kis hegyvidéki csapat (hatodéves Tamásunk, Andris és Levi fiaink, Sára és Luca, konfisaink) vezette a dicsőítő énekléseket, melybe aktívan kapcsolódtak be a többiek.

Vasárnap reggel viszont szokatlanul csendes volt az étkező, korán, álmosan reggeliztünk, majd mindenki indult haza, saját gyülekezetébe az istentiszteletekre.

Nagyon áldott hétvégénk volt. Hiszem, hogy lelkészeknek-konfirmandusoknak egyaránt az volt. Olyan jó volt látni az örömüket, az egyformaságukat és mégis különbözőségüket! Hogy jéé, mind 12-13 éves kis konfisok, lógó, kapucnis pulcsiban, de különkülön mégis hatalmas egyéniségek!

Olyan jó volt látni azt, hogy mindenki tette a dolgát, lelkes volt és lelkesített. Mindenki kivette a részét. Köszönöm, hogy segítettetek, hogy eljöttetek, hogy hoztatok fiatalokat. Mindegy, hogy négyet, nyolcat vagy húszat, mert ott egy csapattá lettünk. Ahogy Olivér mondta: „A mieink, mindannyian."

S én? Igen, társasoztam, meg esti vetélkedőt készítettem, de mégsem ezzel jellemezném saját hozzájárulásomat. Elvittem a szívemet, a lelkesedésemet, és megírom most ezeket a sorokat, hogy legyetek ti is lelkesek!

Keczkó Szilvia

(Az írás megjelent az egyházmegye honlapján.)

Szárszó örök

Amikor új lakásba költözünk, vagy kifestjük az otthonunkat, vagy csak csinálunk egy nagytakarítást, akkor sok régi, nem használt tárgy a kezünkbe kerül. Némelyikhez szép emlékek fűznek, ezért nem tudunk megválni tőlük, másokat rongyossá használtunk, azért kell kidobni, megint más tárgyakat sosem használtunk, vagy mert vártunk valamire, vagy még talán nem érkezett el az ideje. Ilyenkor is elgondolkodunk az élet, a körülöttünk lévő tárgyaink, emlékeink és vágyaink mulandóságán.

Pedig az idő itt van mindig velünk, és az idő telik körülöttünk, mindig, ugyanúgy. Sokszor észre sem vesszük, csak amikor megállunk és rácsodálkozunk. Mindennek rendelt ideje van. „Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak."

Rendelt ideje van a szárszói családos hétvégének is. Minden február második hétvégéje nem telhet más programmal, mint a gyülekezettel együtt töltött idővel, a balatonszárszói evangélikus üdülőben. Péntek kora estétől vasárnap délutánig kiszakadunk a hétköznapok megszokott időbeosztásából, a rohanásból, és megállunk. Megállunk, hogy együtt legyünk. Az első este „ismerkedünk". Minden évben néhány új családot is köszönthetünk, de a hosszú évek óta ismerős családok tagjairól is megtudunk egészen új dolgokat, ahogy belefeledkezünk az esti játékos program adta beszélgetésbe. Nevetés és vidámság tölt fel minket. A vacsora utáni esti áhítat elmélyít, lecsendesít belülről, ahogy figyeljük a képeket és Szilvi szavait: „Mindennek rendelt ideje van."

Az idő itt nem a megszokott módon telik. A szombat reggel is áhítattal kezdődik, nem hosszú, pár perces csupán Tamás beszéde, mégis hatalmas erővel hat és békességgel tölt el. Belső békességgel. Mert itt Szárszón egyébként is békesség van. És játékosság. A szombat délelőtt játékkal telik, már alig vártuk. Itt is visszarepülünk az időben, régi tévés sorozatok zenéjét felismerni nem könnyű. Ez is összeköt minket, ahogy előjönnek a régi emlékek, egymásra mosolyogva tippelünk. Hol jól, hol kevésbé jól.

Szárszón megáll az idő. A hosszú pihenők a programok között lehetőséget adnak, hogy beszélgessünk vagy pihenjünk, sétáljunk a parton, vagy játsszunk. Néhányan még biciklizni is indulnak. Az időjárás mindig más arcát mutatja ezen a februári hétvégén. Pár éve sokat korcsolyáztunk a Balaton jegén, volt már szakadó eső, és volt, hogy hóban hemperegtünk este a szaunázás után. Idén csodálatos szikrázó napsütéses időnk volt, már-már tavasz. Azért kicsit dideregve néztük a focipálya széléről a nagy meccset.

Van, amikor úgy érezzük, hogy repül velünk az idő. Leginkább amikor együtt énekelünk. Pali és Levi gitáron, Andris dobon kísér. Boldog, égig érő énekszó tölti be a termet, és szinte nem is akarjuk abbahagyni! Ilyenkor azt érzem, hogy Isten lehajol, felvesz a tenyerébe, a füléhez emel, minden örömömet, boldogságomat meghallgatja, és elmondhatom neki minden bánatomat, fájdalmamat is, hogy megvigasztaljon. Simogat és megnyugtat, végtelen boldogságot ad.

Amit azonban mindig a legnagyobb izgalommal és kíváncsisággal várunk, az a szombat délután. Ilyenkor olyan felnőtteknek szóló program van, ahol legmélyebb lelki kincseinket, titkainkat kutatjuk fel, és osztjuk meg egymással. Idén Szilvi hozott egy témát, készült fel sok kellékkel, amelyekből egy csodálatos padlóképet raktunk össze együtt a pár óra alatt, ahogy fokozatosan fejtettük fel a témát. Az első kép, az égő csipkebokor, a sivatag közepén, amelyet mi, mécsessel a kezünkben alkottunk meg. Majd egy csokor rózsa szálait egyesével körberaktuk, egy-egy mulandó dolgot kimondva: pénz, hatalom, egészség, betegség, de még a barátság, lelkesedés is elhangzott. Igen, ha nem félünk belegondolni, akkor ezek is mind-mind mulandó dolgok, minden, ami körülvesz minket ezen a földön, akár tárgyak, akár érzések, és mi magunk is mulandók vagyunk. Milyen reménység tudja mindezt a sötétséget feloldani? Mert van remény, hiszen az élet nem lehet értelem nélküli, csak hinni kell. Hinni Istenben, az ő szeretetében, hogy értelmet ad mindennek, ami itt velünk ezen a földön történik, az a sok érzelem, amit átélünk életünk során, a sok emlék, amelyből mi magunk is épülünk, amelyeket továbbadunk gyermekeinknek. Kinek mit jelent az örök?

Ki mit tart örökkévalónak? Ezen elgondolkodva mindannyian kiraktunk egy-egy kis képet a különböző kellékekből, magunknak megerősítésként és a többieknek megnyitva szívünket. Csodás alkotások születtek, megannyi szép gondolattal és érzéssel, amelyekből mindannyian sokat merítettünk. A végére pedig megláttuk Isten fényét, a sok égő mécsesből formálódva, amely átragyogja a földi életünket, reményeinket, vágyainkat és mindazt, ami a földi életünk során elmúlik. Ott ragyog Ő, az örök remény és szeretet.

Ha visszatekintek az elmúlt évek szárszói hétvégéire, látom az idő múlását. Nem csak én. Egyik anyuka megjegyezte a mosdóban, ahogy a kislánya kezet mosott – jé, már nem is kell neked a fellépő! A gyerekek felcseperedtek, azok a picik, akik még pocaklakóként vagy apró kisbabaként érkeztek első szárszói hétvégéjükre, idén már együtt szaladnak a folyóson, akik totyogtak pár éve, azok már kiskamaszként töltenek el hosszú órákat sustorogva a kisebb-nagyobb kuckókban, amit ez a hatalmas üdülőház kínál. A nagy kamaszok pedig késő estig beszélgetnek, talán észre sem veszik a többieket, csak egymást. Szaladnak az évek, múlik az idő.

Ebben a múló időben az állandóság, hogy az Isten itt van mindig velünk, és szeretete körülvesz, mindig ugyanúgy. Akkor is, ha nem vesszük észre, és akkor is, amikor megállunk és rácsodálkozunk. Isten túlhalad minden időt, Isten és az ő szeretete örök.

„Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is." Találkozzunk jövőre ugyanakkor, ugyanott Szárszón, hogy egy kicsit megálljon az idő velünk, és átérezzük együtt azt, ami örökké ragyog, és soha el nem múlik.

Turján Ildikó

„Benned a létra”

Március 8-án ezzel a címmel tartottuk meg az évtizedes hagyományokkal rendelkező irodalmi délutánunkat a gyülekezetben, amelyet egyben a keresztény értelmiségi fórum egyik alkalmaként is hirdettünk meg.

Minden évben széles korosztályi spektrumból verbuválódik egy csapat a gyülekezetből, akik vagy egy költő munkássága előtt tisztelegnek az alkalomra kiválasztott versekkel, vagy egy-egy téma, eszme köré csoportosítva több költő műveiből állítják össze a műsort.

Idén Weöres Sándorra esett a választásunk. Bender Máté vállalta a műsor szerkesztését, aki folyamatosan igazította a műsort az előadók igényeihez is: kit mit ismer, szeret vagy tart magához jobban illőnek. Így változott és formálódott a műsor ősz óta, és végül a költő 31 verse került a programba.

A szavalatokat rendszerint zenei betétek szakítják meg. Idén Bartók Béla művei mellett a liturgikus kórus az Evangélikus Énekeskönyvben található, a gyülekezetek által kevésbé énekelt 432-es számú énekét adta elő. Szövege Weöres Sándor Kínok árnyékaiból című verse, amelyet Sulyok Imre érzékenyen a versre komponált dallama interpretál.

Nagy erényének tartom az alkalomnak, hogy amatőrként vállaljuk a versek előadását, de évről-évre, ki-ki magához képest fejlődik előadásmódban, versértelmezésben, és mindent megtesz azért, hogy ezen az alkalmon a hallgatóságban is megszülethessen egy olyan élmény, amit az előadókban a tanulás és gyakorlás időszakában a versek kibontottak.

Reméljük, idén is a versektől inspirálódva ment haza a hallgatóság, amelyek kiválasztásával idén sem törekedtünk a költő életművének a teljességére, de talán elindultunk ezzel is a „teljesség felé”.

Borókay Réka

VISSZAPILLANTÓ

Az *Égigérő* legutóbbi, 2019. adventi számának megjelenése óta történt gyülekezeti eseményekről rövid összefoglalást adunk olvasóinknak.

2019. november 24-én templomunkban volt a Budai Egyházmegye gyülekezeteinek és kórusainak találkozója. A Budai Énekünnepen *Hikisch Zoltán* karnagy vezetésével gyülekezetünk énekkarának szép énekét is hallgathattuk. Az est két házigazdája *Hokker Zsolt* espereshelyettes budafoki lelkész, igehirdető és *dr. Ecsedi Zsuzsa* egyházmegyei zenei felelős, a program szerkesztője volt.

November 25-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon *Vári Krisztina* evangélikus lelkész, *Schönberger András* pécsi főrabbi és *Stift Zoltán Angelico* szombathelyi római katolikus plébános a börtönlelkészi szolgálatról tartottak előadást.

December 3-án adventi áhítaton *dr. Lackner Pál* püspök, a Magyarországi Evangélikus Egyház Püspöki Tanácsának titkára, 10-én *Barcsik Zoltán* nagybörzsönyi lelkész volt az igehirdető. 3-án *dr. Ecsedi Zsuzsa* és szombathelyi muzsikus társai működtek közre, 10-én a fóti Kántorképző Intézet tanáraiból alakult kamarakórus énekét, valamint *Németh Zsuzsa* és *Németh Sándor* orgonajátékát is hallgathattuk.

December 7-én a kerületi Önkormányzat székháza melletti téren *Tornyai Dóra* hittantanár vezetésével **iskolás hittanosaink adtak verses-énekes műsort, majd** adventi gyertyagyújtáson **közösen mondtuk el Miatyánk imádságunkat**.

December 15-én elhelyeztük kivilágított szép betlehemünket az Istenhegyi út és Böszörményi út sarka mellett lévő Turul-emlékmű közelébe, az arra járóknak hirdetve Megváltónk születésének ünnepét.

December 21-én karácsonyi szeretetvendégségen lelkészeink szolgáltak igehirdetéssel. A konfirmandusok, a fiatalabb és a felnőttkorú ifjúság erre az alkalomra összeállított jeleneteket adtak elő. A gyermekek ez alatt a gyülekezeti teremben *Völgyesi Szomor Fanni* vezetésével nekik szóló programon vettek részt.

December 30-án előszilveszteri ifjúsági alkalmat tartottunk a fiatalok számára.

2020. január 10–12. között a szécsényi Ferences kolostorban tartott csendes hétvégén presbitereink *Keczkó Szilvia* és *dr. Ecsedi Zsuzsa* előadásával kapcsolatban **az istentiszteleti liturgia kérdéseit beszélték meg, egy ferences szerzetes testvér pedig bemutatta rendjüket és életüket**. A kolostor káptalantermében tartott istentisztelet igehirdetője *Keczkó Szilvia* volt.

Január 19–26. között az ökumenikus imahéten a budahegyvidéki evangélikus, református és katolikus gyülekezetek lelkészei és hívei vettek részt. Nyitó alkalommal templomunkban *Lambert Zoltán* római katolikus lelkész, hétfőn a farkasréti katolikus templomban *Keczkó Pál*, majd a Táltos utcai katolikus templomban *Gömbös Tamás* gyülekezetünk hatodéves gyakornoka hirdette Isten igéjét. Minden alkalmat szeretetvendégség követett.

Január 27-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon a Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat munkájáról *Gáncs Kristóf* tartott érdekes előadást.

Február 8–10. között Balatonszárszón volt a gyülekezet fiatal családjainak téli találkozója, 96 résztvevővel, padlókép foglalkozással, vidám játékokkal, áhítatokkal és sok énekléssel, *Keczkó Pál* és *Szilvia* vezetésével.

Február 9-én a „Generációk találkozása – kamarazene orgonával" című zenés áhítaton *Csepregi Dóra, Csoma Cseperke, Móré Irén* és *Szebik Borbála* művészek J. S. Bach, Schütz, Vivaldi, Fauré és Dubois műveit adták elő; igehirdetéssel *D. Szebik Imre* ny. püspök szolgált.

Február 23-án a vasárnapi istentiszteleten *Keczkó Szilvia* köszöntötte *Hikisch Lóránt* tiszteletbeli presbitert, gyülekezetünk hűséges munkatársát 80. születésnapján.

Február 24-én Keresztyén Értelmiségi Fórumon *Potzner Ferenc* művészettörténész építész a budai vár rehabilitációs és rekonstrukciós munkáiról „Hagyomány és megújulás" címmel tartott előadást.

Március 6–8. között Piliscsabán a Budai Egyházmegye konfirmandusainak találkozóján **a Budai Egyházmegye lelkészei tartottak áhítatokat, programokat**. A találkozón *Keczkó Pál és Szilvia* vezetésével 70 fiatal között gyülekezetünk 17 konfirmandusa vett részt.

Március 8-án a Keresztyén Értelmiségi Fórum keretében, Weöres Sándor verseiből összeállított irodalmi délután szervezője *Bender Máté* színművész volt. A verseket gyülekezetünk fiatal és idősebb tagjai, Bartók Béla és Sulyok Imre műveit *dr. Ecsedi Zsuzsa* (zongorán és orgonán) és a liturgikus kórus adta elő. A bevezető áhítatot *Keczkó Szilvia* tartotta.

Összeállította: Kézdy Pál

EGYHÁZUNK ÉS GYÜLEKEZETÜNK JAVÁT SZOLGÁLÓ
1+1 SZÁZALÉK

Szeretettel kérjük idén is gyülekezetünk tagjait
– megköszönve a korábbi évek felajánlásait –, hogy személyi jövedelemadójuk (SZJA)
egyik 1 %-át a Magyarországi Evangélikus Egyház (technikai szám: 0035),
(aki tavaly nyilatkozott, most nem kell megtennie)
másik 1 %-át a Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány
(adószám: 18077397-1-43) részére ajánlják fel.
Mint tudjuk, ez nem jelent a felajánlónak többlet anyagi terhet,
azonban egyházunk és gyülekezetünk költségvetésének jelentékeny forrását képezi,
és hitéleti tevékenységét nagymértékben segíti.

Gyülekezettörténeti séta
templomunk elődei nyomán

Március 14-én, szombaton kis csapat indult útnak a templomkertből, hogy Kézdy Pali bácsi vezetésével megtekintsük azokat az épületeket, melyek a jelenlegi, Kék Golyó utcai templom felépülése előtt istentiszteleti helyül szolgáltak egy-két évig, vagy akár hosszú éveken keresztül.

Az Istenhegyi út elején volt első állomásunk, majd a Böszörményi úton folytattuk a sétát. Betértünk a Királyhágó és Márvány utcákba, majd a Tartsay Vilmos utcai kápolnánál fejeződött be a kis kirándulás.

A Németvölgyi úton, az iskola épületében is voltak istentiszteletek, két időszakban is, de ehhez már nem zarándokoltunk el, csak meghallgattuk az érdekes történeteket.

Összesen nyolc istentiszteleti helye volt gyülekezetünk közösségének, a jelenlegi csodálatos templomunkkal együtt. Köszönjük Pali bácsinak a sétát, a beszámolót, az emlékezés szavait!

Keczkó Szilvia

Tájékoztató
a koronavírus okozta helyzetről gyülekezetünkben

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk elnöksége – igazodva püspökeink ezzel kapcsolatban kiadott nyilatkozatához – úgy határozott, hogy 2020. március 15-től sem vasárnapi istentiszteleteinket, sem hétközi alkalmainkat nem tartjuk meg. A döntés határozatlan időre, visszavonásig szól.

Ebben az időszakban a vasárnapi igehirdetéseket és más, bibliaórás anyagokat, igei gondolatokat, böjti meditációkat szeretnénk feltölteni gyülekezetünk honlapjára, ahogy ezt már az elmúlt vasárnap is tettük. Ezek megjelenéséről és elérhetőségéről folyamatosan tájékoztatjuk a testvéreket.

Mindenkinek imádságos szeretetét, türelmét kérjük ebben az időszakban. Vigyázzunk magunkra, idősebb szeretteinkre! Tartsuk be a szabályokat, hogy mihamarabb találkozhassunk egymással.

„Emlékezzél meg, Uram, irgalmadról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.”
Zsolt 25,6

Keczkó Pál s.k. ig. lelkész

dr. Vidovszky István s.k. felügyelő

Keczkó Szilvia s.k. lelkész

Mihályi Szabolcs s.k. másodfelügyelő

Út a Kálváriára

Dsida Jenő

Reszkető, enyhe fény sugárzik.
Egy felhő lassúdan megyen.
A lélek fáj, a fény sugárzik.
Valaki ballag a hegyen,
hûs homlokáról fény sugárzik
s szemét lehúnyja: -- úgy legyen!

Elszállt szerelem illatától
kövér és fűszeres a lég.
Halott szerelem illatából
soha, de sohasem elég.
Bomló szerelem illatából
sejti a szív, hogy itt a vég.

A seb szép csöndesen begyógyult,
-- ó, angyalok bús, kék szeme! --
a seb már nem sajog, begyógyult,
-- ó, halkan búgó, mély zene! --
a seb már régesrég begyógyult
és mintha mégis vérzene.

Valaki lépked, felfelé tart.
Bozót közt víg madársereg.
Valaki lassan felfelé tart.
Tövisről vérharmat csepeg.
Valaki fel, a csúcs felé tart,
hogy önmagát feszítse meg.

Péter sírása

Sík Sándor

És lőn, hogy a kakas másodszor szólala.
A csarnokban nevettek a római vitézek,
Visszhangzott szavuktól a főpap udvara.
És megfordult az Úr s az ő szemébe nézett.

És akkor minden elmúlt és minden elmaradt,
És minden elmerült hideg nagy messzeségben,
A szolgák és vitézek, fegyverek és falak,
És nem volt semmi többé, csak az a szörnyű két szem.

Csak az a könnyes két szem. És nem volt semmi más:
Csak ő volt és a Krisztus. És az a villanás,
Melyen az örök titkok minden rejtelme rezgett,

Melynek zengő villáma szegény szívére hullt.
S lőn, hogy az oszlop mellett Péter megtántorult,
És eltakarta arcát és halkan sírni kezdett.

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK
Vasárnap 10.00 órakor úrvacsorával
Családi istentisztelet:
A hónap első vasárnapján 11.15-kor
határozatlan ideig szünetel
Zenés istentisztelet:
A hónap harmadik vasárnapján 11.15-kor
határozatlan ideig szünetel

GYERMEK BIBLIAKÖR
határozatlan ideig szünetel

BIBLIAÓRÁK
Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
határozatlan ideig szünetel
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)
határozatlan ideig szünetel

ÉNEKKARI PRÓBÁK
Pénteken 18.30 órától – gyülekezeti kórus
határozatlan ideig szünetel

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK
Fiatal felnőttek bibliaórája
Minden hónap második csütörtökén 19.00 órakor családoknál
határozatlan ideig szünetel
A konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak
Pénteken 16.30 órakor
határozatlan ideig szünetel
Konfirmációi előkészítés
Csütörtökön 16.00 órakor
határozatlan ideig szünetel

HÁZASPÁROS KÖR
Minden hónap 4. csütörtökén 19.30 órakor családoknál
határozatlan ideig szünetel

BABA-MAMA KÖR
Minden hónap 2. és 4. péntekén 10.00 órakor
határozatlan ideig szünetel

HITTANÓRÁK (Gyülekezeti központ)
Hétfőn 17.00 órakor óvodások részére
határozatlan ideig szünetel

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál
hegyvidek.lutheran.hu
Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.